

Skaitymai

Nr. 16 (22)

Augsburgas, 1946 m.

balandžio mėn. 20 d.

II metal

Vydūnas

Mūsų laimėjimas

1 dalis

2 reginys

Kareivis:

Nors laukitės deinavę taip liūdnai!
Laimėje esame! Kryžiaučiamas galas —
visai priėjės. Jų vyravestasis —
neįvyres mūšio gul lauke. Taip Vytautas
jaos sumusė, kad visiškai laimėjom?
Rykaukime! Visi sušūkim: Laima . . . !

Plovėjų vienas:

Kodėl nei vienas neparein iš mūšio?

Grėbėjų viena:

Kur mūsų pasilikuo broloželiai?

Grėbėjų antra:

Kodėl man nepareina tėvuželis?

Jorūnė:

O kur užtrunka Gilmos bernuželis?

Gilma:

Jisai pareisi! Ar ne? Sakyk: pareisi!
Zadėjo man laimėjimą ir ištešėjol.
Zadėjo man sugrižt! Ir jis sugriž...

Kareivis:

Tuoju jums visa aš išpasakosiu!
Vyrtausias tas dalykas, kad mes laimėjė!
Ir kita mums rūpėti naturėtu,
nors būtų psoli kežin kiek lauke!
Tikrai rykasti galim, kad vesti
mes buvome atkoti sovo kraują,
jeib nepaveengti liktų kitii.
Ir jis, kuris broložiai ir bernuželai mirė,
ir jis, nora ašaromis akyse,
jūs galit su kitais tačiau rykauti!
Mat, visa už kitus atidėvėt.
Ir jums priklauso pirmi visų laimėjimas...

Gilma:

Ar Rimvydo tu nematei? Pratask galiausiai!

Kareivis:

Kelp jau sakian: daug peolė; irgi — jis!

Gilma:

Jis — peolė!

Jorūnė:

Tai, ką nujaudėau Vargiliutė!

Gilma:

Negali būt! Sakyk: jis gyvas! gyvas!
Tu būsi apsiniksi! Jo nemates!
Negali būt jis žuvęs! Nel! Nel! Nel!
Zadejo jis sugrižt! Ir savo žodj,
jis išlaikys! Jis gyvas! Mano bernuželis...

Kareivis:

Kad negaliu tau kita pasaky!!!
Skaudu ir man be galio buvo, matant... —
Tačiau mes turime rykaut! Pamirškim,
kad mirti relikėjo mūšyje tūliems...

Gilma:

Nors tu sakyk, kad bernelis gyvas!
Ir jis visi sakykite! Negali būt kitaip!

Plovėjų keli:

Kad nieko ir nežinomai! Raudot
tikt su tavim tegalini! Oi, iškimas!

Jorūnė:

Miela tu sesutė! Drauge verki!

Kareivis:

Išankstai turim skausmą pergefeti!
Garbingai mirė mūsų karlygiai!
Ir su pagarbą vis jų atsiminkim.
Todėl nors tam pritarkei! Garbė liems...
Ir vėl jis tyliet? Ir nieko nėks nessako?
Nenujaudė, koklia ši valanda!
Laimėjimas tikrai be galio didis.
Sloga didžiausia naversta nuo mūsų.
Pažvelkime į būsimuosius amžius!
Tiek ašarų neberekės mums lieti.
Ir atelityj skambės daina Lietuvij
dėl šio laimėjimo be paliovos!
Todėl iš ašarų spindėti dioklit
linksmybei! Ir dainnokim josios dainą!
Dainnokime, berneliat ir seselės!